

אריה סלומון ז"ל

בכ"ה סיון תש"ך (20.6.60) הלך לעולמו הח' אריה סלומון ז"ל. נולד בברלין ב-כ"ה תשרי תרצ"ג (1982), יום שמחת תורה, התיחס מאביו בגיל 18. גומר הפוליטכניון בשרלוטנבורג. נשא אשה ב-1926. מתנדב במלחמת העולם הראשונה, עלה לקצינות, נפצע בחזית המזרחית, החלים, בשלח למערבית, נפל בשבי ושימש שם כמתורגמן. אחרי כמה נסיונות בריחה חזר באחרונה לאורך מסילת הברזל דרך בלגיה והולנד, לגרמניה. עבד שם כאדריכל עצמאי.

עלה ארצה ב-1933, עבד כאן כאדריכל עצמאי וכשמאי מוסמך. למד כאן עברית מתוך מאמץ, שקידה והתמדה. גישר בין ה"עולה החדש" והישוב. ינק כאן משורשי היהדות המזרחית. כאיש מסורת ומוקירה קבע עתים לתורה ולמד, כפי שהעיד על עצמו, מתוך טורח ועמל ולא דרך קריאה ועונג.

(המשך בדף 85)

כא יריכל שאף לשלמות, להרמוניה, ולאחדות פנימית, ערכי
צוי ויופי עם רגשי צדק ומוסר. דייקן ובעל משמעת, זהיר, זריז
ושקול, כולו חדור רגש אחריות ומילוי חובה ועל יד כל אלה
התעסק בתורה ובהלכה. כל אלה הכשירוהו לתפקיד של אב בתי הדין
של אגודת האינג' יזרים והארכיטקטים ושל השמאים המוסמכים בישראל.

התאלמן בשנת 1942 ונשא באלמנותו עד יומו האחרון. את
אהבתו לאשתו העביר למשפחתו ולידידיו. מכונס בתוך עצמו כפורש
מהעולם - ואיש רעים בכל החוגים ונאמן להם. שקדן וקפדן כלפי
עצמו - ותרן וסלחן כלפי אחרים.

חבר פעיל ב-הג"א ובהגנה, תמיד בעמדות הקדמיות וכן איש
פעיל ב"חברת קדישא".

אופייניים לדמותו המיוחדת והנדירה שני הפרטים דלהלן :
לא השיב לצלצולי הטלפון בשבתות ובמועדים, אך באחד מלילי השבת
ב-1939, בשעה 11 בלילה צלצל הטלפון בצורה עקשית ונמשכת. אמר
"כנראה פיקוח נפש" והרים את השפופרת. היתה זו קריאה דחופה
להשתתף בהורדת מעפילים מהאניה "פריטה", וזכה לקחת חבל במבצע.

עם מותו נמצא כרטיס בבגדו, בעטיפה פלסטית, שהוכן
כנראה לפני זמן רב ושנשאהו אתו תמיד. "אם יקרה לי מקרה, נא
לקבור אותי בקבר שרכשתי לי לאחוזת קבר בבית העלמין בנחלת
יצחק, אזור 41, שורה 6, מס' 21, ע"י אשתי ע"ה." הקיטל שתפרה
לי אשתי תלוי בארון הבגדים שבפרוזדור דירתי, הטלית במצאת

(המשך מדף 85)

בשולחן הכתיבה במגרה הימנית. ברכותי האחרונות שלוחות לבני
אחותי ז"ל, יוסף ודוד כהן, מקרב לבי, אבקש את ידידי הנאמן מר
א. פלטסין לסדר את כל הדרוש ותודתי הרבה לו מראש. יהיה שם ה'
מבורך, אריה סלומון".

עליו נאמר "טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הוולדו",
יהי זכרו ברוך.

(מפי דברי חבריו ומוקיריו בדברי האזכרה לשלושים למותו).

י.ק.